Bo Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NGÀY THỨ BẢY 22 JUILLET 1933 — MỖI SỐ : 0$06 — NĂM THỨ 26 — SỐ 4440

Lục tỉnh tân văn

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 203

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet PARIS (VIIIe)

Vấn đề giáo-dục ở chốn hương thôn

I. — Cái nạn thiếu trường

Sự học vấn, dân học nào cũng đều chu trọng, nhưng xem kỹ ở nước ta, hình như lãnh đạm với sự giáo hóa em trẻ.

Cái nạn thiếu trường học ở nhà quê, thiệt rất phiền phức, hai ba làng mới có được một cái trường sơ đẳng. Trường thì nhỏ, thầy thì ít; học trò lại đông.

Nên biết rằng : ở thôn hương người ta cần sự học, chớ không phải bớ thớ như xưa nữa. Ngày trước, học-trò nhập học mỗi làng đến 3-4 chục trò.

Chúng tôi thương thầy những trẻ chăn trâu bò, độ 8-9 tuổi, học lực cũng khá, mà vấn đề-học, vì trường đã chật, hoặc xa qua lẽ, sức trẻ em, đi về một ngày làm sao cho thâu, dường xa 4-5 cây số (hơn đi lần về 10 cây).

Theo như ở nhà quê, trẻ em 8-9 tuổi thì cho vào trường học lớp đồng-ấu, qua **10 tuổi, lớp dự bị, qua 11-12 tuổi thì sơ-đẳng tiểu-học văn-bằng**, trước là học lớp sơ-đẳng. Trường sơ-đẳng chỉ có ba lớp đó, có trường chỉ có hai lớp là dự-bị (préparatoire) và đồng-ấu (enfantin) mà thôi.

Trẻ em, con nhỏ, học ở làng, đến lãng tiểu-học, là cùng rồi, vì đâu có trường nữa mà học? đành bỏ phế, đáng tiếc!

Một quận (circonscription) mới có một cái trường tỉnh, dạy đủ các khoa (école primaire de plein exercice); trong một quận ấy, phân ra làm bốn hoặc là 5-6 tổng, thì những trẻ em học thì sơ-đẳng tiểu-học rồi, phải đến trường ấy mà học thêm những lớp nhi dự nhứt, dệ nhị niên, sau mới lên được lớp nhứt (cours supérieur) để thi văn-bằng sơ học (Certificat d'Etudes primaire Franco-Indigenes). Những tổng, làng, ở gần trường ấy, đâu chúng cho con đi tùng học nơi đó thì được, còn những tổng, làng, ở xa trường ấy đến 15-20 cây số, mới cho con đi học hàng cách nào?

Nhà giàu có, dủ tiền, dủ cơm, cho con chau đến ở tạm nơi nhà quen thì được; còn những hạng người cơm tối ngày hai, chưa no bụng, thì của tiền đâu mà cho con đi học xa vậy?

Lẽ tự nhiên, mấy em trẻ ấy đành bỏ dường học vấn, lại về theo trâu bò ngoài ruộng... Đầu xanh có tội tình gì mà không được học hỏi cho đến cùng!

Chúng tôi thấy hoàn-cảnh thôn khó về đàng tinh thần của hòn trẻ em mà thân tiếc!

Nơi nhà quê, cũng có một đôi người thất thời lở vận, lập trường riêng — gọi làng trường riêng, cho thật ra ở mai hiên nhà — để dạy đỡ trẻ em, đặt ăn tiền thưng.

Như những người như thế, mà bớt được bọn mực tử, nhưng than ôi, vì dạy có tiền — nên không tiền thì sở phí tiêu dụng ai chịu — mà kẻ nghèo ít được vào đó.

Tuy nhiên, học đâu cho bằng học ở trường nhà nước cất?, học riêng vậy, chi có học chữ xa ít phép toán là dủ rồi, còn địa-dư, cách-trí, luân-lý, vệ-sinh, sử-ký, v.v..., theo như chương-trình nhà nước, thì đâu có dủ? Trẻ em học riêng bị thiệt thòi về những khoa đó.

Mỗi khoa học, nhà trường cũng đều có dủ các sách vở để dạy, còn trường tư — (ở nhà quê) đâu có được, vì ông chủ trường nghèo!

Chúng tôi có những điều nguyện vọng sẽ phân ra sau đây, tưởng nên thật hành thì cũng có ích trong muôn một.

Chúng tôi thấy nhiều nhà nghèo, có 5-7 đứa con, vừa đúng tuổi học, (có khi qua tuổi là khác) mà vẫn chịu ở nhà, hỏi sao không học, thì họ trả lời : « Trường học xa; hoặc trường học hết chỗ ngồi » có người đáp : « Thang con tôi no thì đâu tiểu-học rồi chớ, mà bị không có trường cho no học thêm, nên phải bắt nó ở nhà cắt cỏ ngựa, chăn trâu bò! »

Đối với một vấn-đề thiết yếu với dân sanh, là vấn-đề « học » mà ta đành lơ lãng sao? « Nhơn bất học, bất như vật ». Người mà không học, không hàng loài súc vật, vậy mà ta lơ lãng sao cho đành.

Cái nạn thiếu trường ở thôn-hương, thiệt hại cho con mà nghèo và trẻ em nhiều lắm! Chúng tôi muốn sao cho mỗi làng mới có một cái trường sơ đẳng, để dạy đỡ trẻ em trong làng cho khỏi u-mê. Mỗi tổng mới có một trường sơ đẳng cho tiện bề trẻ em học tập.

Nếu muốn thật hành, chúng tôi xin bày một ít phương pháp.

Chúng ta không thể nào mà điềm nhiên tọa thị để nhìn cảnh huống của đám trẻ con ngày chi tối chăn bò ăt, đc, kia cho được.

Vài vụ cướp ở Sóc Trăng

Không đầy một tháng, mà bọn tưu-đồ của Văn-Lạc đã phiền lắm bàn phá lương dân trong hai làng lớn của Tân-hòa và Tân-công (Soctrang). Bọn sự đêm năm mươi không an giấc, tiếng trong, mà nghe hiu lắt. Gần cuối tháng Juin có đây nhơn thi Hoc-kon là Bay-Dai ở làng Tânhòa bị quân cướp đánh bay đồ quý đang hơn mươi trăm đồng bạc, kế vài đêm sau quan bắt trong đến viếng nhà Ba - Dưỡng ở Tân-công thâu lại rất vàng nhẫn Tôi gia đều khóa bị đánh đập. Cũng trong mấy ngày sau đó đào-chích đón thò ở nhà máy rạt qua nhà khác mượn đồ và tiền bạc bán bàn.

Mới đêm 14 juillet, mấy lối 11 giờ khuya mới đang cướp hơn mươi đứa, có mặt súng thiết và cây gậy, tới đánh giựt 10 con trâu của tên Nhẫn ở làng Tân-công. Tên này ở làm ruộng nhàm xem đồng đêm và gần cùng-sự mà bắn cướp không kiêng nể gì hết. Làng và đàn bà tiếp rất đông không làm chi được.

Khi bắt trâu rồi vòng ra ruộng thì đàn làng đuổi theo, xem chừng gặp qua quân cướp bắn lại 2 con trâu, muốn thoát khỏi nên bắn lại trúng 2 người đàn làng là binh nên mới sự hàng bắt danh đi cho quân cướp bắn bắn nơi X con trâu. Hương-quản làng may bắn bắn ra phân sự đốc Sau theo trâu tâm gần bên sang rồi cuộc cùng vô ích. Cũng may cho chủ nhà khỏi bị thương tích, dạy bị thiệt hại là mất 8 con trâu mà thôi.

Bổn báo thông tin
H.P.T.

MARYSE HILTZ LẠI SANG NHỰT

Maryse Hiltz, nhà nữ phi-hành Pháp, trước đây có sang Nhựt một lần, và đã có ở Saigon ta vài ngày, nay đã xin phép chánh-phủ Nhựt để bay liệng trong địa-phận nước Nhựt, đặng xem ngàn phong cảnh. Ngày 10 Août, cô ta sẽ cất cánh bay đi. Lần nầy, cô Maryse Hiltz bay ngang Tây-hà-lợi (Sibérie.

NHỰT-BỔN KHÔNG TUÂN HÒA ƯỚC

Londres, 20 Juillet. — Báo Manchester Guardian là tờ báo lớn ở bên Ănh, viết bài bản về cái thái độ của Nhựt-bổn, có nói như vậy : Nhựt-bổn đường như đã quên những điều buộc của tờ giao ước đình chiến; các anh Tau đã đem binh ra xa miền Đông Bắc-kinh và Thiên-tân đến mấy đậm, nhưng binh Nhựt vẫn không chịu lui ra xa cái Vạn lý Trường-thành.

Mọi nước mà từ gia chi trẻ, đều biết chữ nghĩa, nan xem sách đọc báo, thì không giấu tinh thần sao?

Cái khuyết-điểm về việc giáo-huấn ở thôn quê nầy, chúng ta nên lo hết sức cách cho sớt sáng, tận tụy vậy. Hỡi ôi, muốn tròn nghĩa-vụ với đoàn em thiếu học.

VO-QUANG-GIAI.

Tại tòa Đại-hình

Bỏ thuốc tàng giết người bị 5 năm khổ sai 10 năm lưu xứ

Ngày 29 Novembre năm ngoái, viên đội Chapus với vợ là Phạm-thị-Quyên, con và chị bếp, sau khi ăn buổi cơm tối xong, thì bụng đau bụng cả nên phải vào nhà thương Đồng đất. Quan thầy coi xong mới hay rằng cả nhà ấy bị thuốc độc.

Qua ngày sau, có bọt, coi trong đồ ăn của như vậy kẻ bị thuốc mửa ra, thì thấy có một thứ thuốc độc nọ. Thứ thuốc ấy, có bớt tìm được ở nhà tên Lâm-văn-Khá, người làng giềng của gia quyến viên đội Chapuis.

Khá là cu lê lam an công nhựt ở gần viên đội Chapuis, nên Khá thường qua làm mướn cho ông ta những công việc ngoài vườn.

Ngày 29 Novembre, ông Chapuis đi làm, vợ ông đi xem lễ, con ông đi học, tên Khá không có ai biểu cả, bèn qua nhà ông Anh bói Nguyễn-văn-Xan khai rằng lục ấy anh ta thấy tên Khá có đem theo một hộp nhỏ và một cây đao. Khá gặp hồi hẹp trong nhà có nói rằng va đi kiếm trang. Nhưng va lại tuốt vô nhà hẹp. Chị bếp đi xách nước ngoài mảy, chưng trở lại, thấy Khá coi ngồi nơi bếp, đang nướng lưỡi đao của anh ta.

Chị bếp là thị Lang không lưu ý tới, đi làm công việc khác, chưng chị bếp nầy thấy tên minh nầu sao lại có màu đỏ, tức ở đi, nầu nồi khác, song nói thử nhi cung đó như nói trước. Thì Lang không để ý đến nữa, nên đem nồi cơm ấy lên cho chủ ăn. An xong, cả nhà bị bịnh.

Theo viên đội Chapuis, thì Khá mượn tiền mình, mà mình không cho nên Khá định thuốc ca nhà để lấy của. Khá ra toa vẫn chối mãi rằng mình vô tội.

Chưởng-lý buộc tội nói rằng Khá có hai lối. Một là va vô bếp của ông Chapuis, ở trong ấy một mình rất lâu; hai là khi có bọt đến nhà va thì va khai thật rằng va có bỏ thuốc.

Khá khai rằng mình chưa có bỏ thuốc độc, vì bị khảo đánh.

Trang-sư Dupon biện hộ cho bị cáo nhơn viện lẽ rằng hai việc ấy mu mơ không có gì là chắc cả nên xin toa tha bổng.

Khá bị 5 năm khổ sai, 10 năm cấm cố.

TIÊN THƯỞNG NHỮNG NHÀ XUẤT CẢNG CAO-SU CÀ-PHÊ

Quan Toàn-quyền Đông-Pháp, ngày 15 Juillet vừa rồi đã ký một tiên thưởng cho mỗi kỳ-lô cao-su, xuất cảng trong ba tháng Juillet, Août, Septembre 1933 là 1 quan, còn mỗi tiên thưởng cho các nhà xuất cảng cà-phê, cũng trong ba tháng ấy, mỗi kilô là 0 quan, 90.

MỘT ÔNG THẦY CÀ VÀ 11 ĐỨA NHỎ BỊ CHẾT ĐUỐI

Bourges, 20 Juillet. — *Chiều ngày 20 Juillet, có 15 đứa con nít với một ông thầy cả, ngồi thuyền đi ngang hồ Etang du Puits ở Argent sur Sauldre, không hiểu vì sao thuyền nghiêng qua một bên rồi chìm. Chỉ có lái là chỗ sâu nhứt trong cái hồ. Đến đứa nhỏ lối được vào chỗ cạn bơi nhiều chết đuối, hết.*

DÂN DO-THÁI Ở ANH BIỂU TÌNH PHẢN ĐỐI HITLER

Hitler, lên cầm quyền nước Đức gây ra cái phong-trào tàn đài người Do-Thái, làm lắm nước bất bình.

Hôm 20 Juillet, ở bên Londres kinh-đô nước Ănh, gần 50.000 thương-gia, cựu chiến-sĩ, thợ thầy, toan là dân Do-Thái, bay ra một cuộc biểu-tình phản-đối việc tàn đài đồng-bào họ ở bên Đức. Họ xin dân-sự nên tây chay cả hàng hóa Đức.

Tin vắn

Mới đến hôm nay, người ta cũng chưa biết kẻ trúng số đó đó ở bên chúc ngàn đồng bạc ấy. Có lẽ người đó vừa mừng người được phước ấy, là mới sáng lắm.

∴

Đáo cảm các ông lực không được có mặt xu nào trong mình, cũng không được thơ hành của gì cả. Thế thì kẻ trúng số đó đó, không chắc là mới ông lực, song là là mới kẻ khác, con giấu tên ví sợ bà con hay tin, chia chát chuí đình, các hàng.

∴

Ở Saigon lúc nầy nầy sanh ra một cách xin tiền lối mới. Mới ông bàn của chung tôi, hôm mo đi chơi ở đường d'Espagne, thình lình có một người thanh niên, ăn mặc có bơi lối thôi, song mặt mày sáng sủa, đón lái và hỏi.

∴

« Xin lỗi thầy, em như hình như thầy học ở trường Ngày-nơ-Đu, đâu đây bàn mới ra, có phải không? Ông bàn Bi đón đáp rằng không, rồi đi, thì anh ta theo, bắt tiếng bày ra (mới tiếng tây rành lắm), mà mình lỡ dở-nói. Không tiền về xe, ở lại thì không chỗ ngủ... Rốt cuộc, xin vài cắc!

∴

Vào buổi khu kiếm ăn nầy, cũng ngày sắc con người cùng khổn, khốn nhưt là các anh ăn xin và trôm đạo. Cách ăn xin trên đây kể cũng là mới mẻ thôi.

∴

Chúng tôi đang mấy hàng trên đây là để ngừa độc-giả khỏi lầm mà bơn an xin mà chúng tôi bớt là giả dối, vì bị xin đen hai bàn.

∴

Mới đây, ở bên Roumanie có một bơn cướp chân một chuyện xe lai, rồi, không kể gì đến bơn lính theo giữ xe ấy, áp lên xe cướp hết hành khách.

∴

Lính bên bơn xà vào bơn cướp song chưng cùng không sơ, bơn lai nhâu, hai bên đứng cách ra nhau không bao nhiêu. Hành khách sợ sở mặt, nup trốn dưới mấy ghế dài. Mới tên cướp, leo lên nóc hoa gương, bị chết. Bên lính bị thương vài người.

∴

Muốn nông chi cho kẻ giúp việc mình kết hôn, mới hàng buôn sen bên Đức, buôn bán thuốc hút, cho hay rằng mình sẽ thưởng 600 mã khắc (mark) cho những người giúp việc nào từ bấy giờ đến cuối năm, đi kết hôn.

∴

Làm như nầy, bằng ấy không có ý gì khác hơn là để cho bớt nạn thất-nghiệp. Luật Đức buộc đàn bà có chồng, mà chồng có cho làm, thì không được làm việc. Hễ đàn bà bắc lấy chồng nhiều, thì cũng trông chỗ làm. Ix thất-nghiệp càng ít vậy.

NGỌI LỬA CHIẾN-TRANH HOA BẮC ĐÃ BỪNG DẬY

Phùng-ngọc-Tường xuất binh kháng Nhựt

Phùng một đàng bắt tội bọn Tưởng-Uông, một đàng quyết đánh lấy lại Nhiệt-hà, Sát-cáp-nhĩ

Mấy bữa rày, cứ đó theo đuôi tin ở Thượng-hải. Hương-cảng truyền sang và tin các báo Tàu ở đây đã đăng thì Phùng-ngọc-Tường đã xuất binh kháng Nhựt.

Theo như tin tức của « Huấn kiêu nhựt báo », sáng sớm ngày 12 Juillet vừa rồi, Phùng-ngọc-Tường đem hết binh-quân đánh lấy Đa-Luân (Dolonor). Tin đến Thượng-hải cho hay rằng, ngày 15 Juillet, Đa-Luân đã bị trám về tay Phùng-ngọc-Tường. Phùng lại tấn công Nhiệt-hà và Sát-cáp-nhĩ. Trương-hải-Bằng phải rút binh lui về Nhiệt-hà. Các đảng binh ở chung quanh miền Đa-Luân đều phản-chánh. Lưu-quế-Thường phản-chánh được Phùng cho làm tổng-chỉ-huy ngôi ở Đa-luân.

Sau khi đánh lấy Đa-Luân rồi, Phùng-ngọc-Tường liền tuyên-bố rằng mình thề kháng Nhựt kỳ cùng để lấy lại Đông-tam tỉnh.

Lúc trước, các nhà quân-sự ở Bình-Tân đều phản đối Phùng, cho rằng Phùng muốn nghịch với Trung-ương Chánh-phủ là trái. Nay thấy mục-đích kháng Nhựt của Phùng, các quan ở Bình-Tân đều cùng bắt-đồng với Phùng.

Cùng bạt chước như nhiều trang-sĩ Khác, sau khi đảng binh, Phùng-ngọc-Tường có danh điện phát-the tuyên-ngôn.

Đại để từ tuyên-ngôn của tổng-tư-lịnh Phùng như sau nầy : Mục-đích của ta chẳng phải gây việc nội-tranh, để cho người ngoài nước cam xe lon nhau đâu! Ta đây binh đảng chỉ vì hai việc : một là vì bang yêu-nước phải lo thân chống Nhựt; hai là làm như thế để phân-đối việc chánh-phủ Trung-Ương « giữ Nhựt thỏa hiệp ». Bọn Tưởng-trung-Chanh, Uông-tinh-Vệ mai quốc cầu vinh, muông giữ lợi cho mình, chẳng chu quyết tình đánh Nhựt. Ta chẳng đam dương đầu đánh Nhựt lại còn ngăn cấm, tan-đạc không cho người khác ta bằng phản-quốc của mình. Nghe tin ta rúc-rích muốn kháng Nhựt, bọn Tưởng-Uông bài bác bách talam nầu. Ta không chủ-trương việc nội-tranh mà ta chủ-trương việc phản đối bọn Tưởng-Uông. Tôi lôi đầy đầy của Tưởng-giới-Thạch, Uông-tinh-Vệ đó thâu đến trời, không thể nào kể hết lại được. »

Cứ coi điện-văn phát-biểu lượn ngôn của Phùng trên đây, chưng ta thấy biên nay Phùng đã quyết chống với Nam-kinh để kháng Nhựt.

Chưng phía Nam-kinh cũng chưng chưa nhìn Phùng. Lên sau khi Phùng tuyên ngôn, Nam-kinh tức tốc sai mấy đạo quân lên miền Bắc phải Phùng. Mấy đạo binh phải Phùng đã kéo gần tới Cát-Ngan rồi.

Xem mấy việc trên đây, chưng ta có thể nói là ngọn lửa chiến-tranh ở Hoa Bắc đã bắt đầu chưng bùng lai.

Bơn thang nay, nhờ Hoang-Phu điều-đình, Hoa-Nhựt tạm đình chiến.

Tờ đình chiến đã ký-kiết ở Tangku. Ai cũng trông rồi đây Hoa Nhựt sẽ hòa nhau, không đó... mà tay đông trương Trung-hoa đã chạm ngọn lửa lắc.

Quan Nhựt sẽ đi để thất thủ Đa Luân đây là tại không kịp đề phòng, là binh Phùng thình-lình tấn công đánh ấp. Lúc nầy, có nhiều đạo quân phản-chánh Hồi-hương chắc rằng Phùng có đó thể lực để kháng Nhựt tới cùng đó.

Cái cuộc của Phùng hiện nay thoát rồi tam lam. Mới đăng phải đương đầu với anh Nhựt, con mới đăng phải đương cự với bọn Tưởng-Uông. Phùng-ngọc-Tường chủ-trương sự phản đối Trung-ương that là thật sách lắm. Thật sách vì phải chống chọi với hai phía. Chưa để gì Phùng xô ngã được bọn Tưởng Uông, chưa để gì Phùng kháng Nhựt được thanh công!

Hiện nay, tình hình ban-giao giữa Nga Nhựt coi có mói rắc rối. Nếu thời cuộc đổi xây, Nhựt phải gây việc với Nga trong tác nầy, thì có lẽ Phùng mới dễ thi được. Nhựt mốc lo việc đánh Nga tất phải nhường nhìn Phùng. Song chưa chắc lần nầy ma Nga Nhựt choáng nhau đâu!

Mà chiếm Sơn oanh liệt ở Mãn-châu độ nọ, con phải giới giáp mấy cớ Tô-binh Vân gầm thét ở Nhiệt-hà mỗi lúc, con phải cùng bạn quan tân bắc sang Nga. Phùng-ngọc-Tường hiện thời, có đủ thể lực bang Mã-Tô lo lắc trên chăng?

Không khéo rồi đây, thân thế Phùng sẽ như thân thể Mã Tô buổi trước. Mã-Tô con có đất ở, vì hoà nơi Namkinh, chớ Phùng có sa ngã, thất bại rồi, chắc phải theo dấu chơn của cựu cá Trương, mà đem thân ra bắt-ngoại.

VIỆT-BẰNG

TÒA PHÁ-ÁN HỦY BỎ CÁI ÁN MAROSELLI

Maroselli là một người tây thanh niên giúp việc Cô bốt, gián tình nhơn là cô Ginette Moutier, nên bắn chết cô ta trong một nhà hàng nọ ở Tân-định. Sau Tòa Đại-hình Saigon tuyên án anh ta bị 10 năm khổ sai. Maroselli có chống án.

Nay nghe nói tòa phá-án (Cour de cassation đã hủy án ấy rồi, vì trong khi tòa Đại-hình xử, có việc không được đúng đắn theo luật buộc.

Thế thì chẳng bao lâu Maroselli lại ra tòa Đại-hình một lần nữa.

THAN ĐÁ XUẤT CẢNG KHỎI BỊ THUẾ

Hội-đồng Chánh-phủ, trong buổi nhơm ngày 31 Octobre, có bàn về việc xin bỏ thuế xuất cảng đánh các than đá của Đông-pháp bán ra-ngoại-quốc. Tờ chỉ-dụ ngày 14 Avril 1931 của quan Toàn-quyền đã ưng thuận việc ấy. Mới đây, tờ Quan Báo bên Pháp đã đăng đạo luật ưng thuận chỉ-dụ nầy.

Thế thì than đá ta từ rày về sau bán ra nước ngoài, khỏi bị thuế xuất cảng nữa.

NHỚ ĐỌC

Ở trương 4, tiểu-thuyết:

Võ Phi Long

của VÂN-SỸ.

Những câu ca-dao lượm lặt trong chôn thôn-quê

Trước kia cô Vô-quang Giác đã có đăng trong mục Lục-Tỉnh những câu ca-dao thú vị trong chốn thôn quê rồi, mà tôi xin tiếp theo những câu ca-dao bổ thường nghe bên tai. Đàn bà đi đò cũng chơi qua bạn đọc miền cháp.

- Tau lui khỏi vinh em thọ bình
  năm hiên.
- Anh không tin xin hỏi lái xáng
  quê thầy coi.

Đây là lời của một cô gái lúc đưa cậu trai đình nhưng Xuân tau sang xứ khác. Kẻ cầu trả về có nói lái cho cậu hay, bởi vì rằng cô qua nàng tình thương trường nên đến đổi thế lính.

- Anh xa em mọi bề anh xót
  người tâm lòng.
- Mình anh nơi xứ lạ thiết nào
  ai mong cá phe cánh.

Ấy là lời cậu trai trả lời cho cô gái, tỏ ý rằng mình xa cô cùng đau đớn trong lòng vậy.

Đêm khuya cảnh vắn, thường nghe bạn xướng hát đôi cùng nhau, ho thường lắt bung hát ra, ta cho là hát mẹ, thì ma cùng có nhiều câu ngẫu-cú tai lắm. Một lần tôi nghe cô gái cất giọng hát mót cầu chọc cậu trai đang cầu tôm và cô tỏ ý kêu ngao rằng :

- Anh cầu tôm, anh ngủ quít,
  anh vớt hụt con tôm cáng.
- Thôi tha anh về nhà an muôn,
  con thanh-nhàn tâm thân hơn.

Cầu trai đang cầu tôm và nghe vọi hát hiền

- Anh cầu tôm, anh ngủ quít,
  anh vớt hụt con tôm cáng.
- Phải chỉ anh vớt em đăng,
  anh sắm neo vàng cho em đeo.

Câu này tuy không hay về văn-chương, thế ma có ý tứ tham trám, sâu xa của cậu trai trả lời cho cô gái.

- Trục xinh, trục moc-san đinh.
- Em xinh em đứng một mình
  cùng xinh.

Đây là mười nói cô gái xinh đẹp chẳng them trang-điểm chi hết, hễ ngó thoáng qua ai cũng biết là xinh cả.

- Đâu đâu cũng có anh hùng.
  Xin em quy vén chữ tùng mà
  thôi.

Ấy là lời cậu trai khuyên cô gái phải giữ gìn bổn phận, đừng để thất tiết, thất trinh. Chữ anh hùng đây có có nghĩa nghịch người ta muốn nói anh hùng đây là bon nhẽo mà gả đông, thừa cơ hội may mắn đụ-dỗ hiếu-bỏ cho thất trinh thất tiết.

- Nói ra tui-hổ trăm phần.
- Bỏ mình đông lạnh chẳng gần
  hơi em.

Câu trai cùng mót cô gái đã nàng lẻi giao thế rồi, thế ma vì hoàn-cảnh khó-khăn bên nam trai đai đang-đăng ma cầu chẳng đăng gần cô nên nay vừa mây gặp gỡ ma cầu cô lời phiền trách như thế.

- Trăm năm ước hẹn chung
  tình,
- Trên trời, dưới đất, có mình
  với ta.

Nàng tiếng thề nguyền cùng nhau trăm tơ-tóc, cầu trai cùng cô gái tự mình ngâm lại trên trời đất chẳng con cấp trai gái nào hơn

- Còn non còn nước, còn trời,
- Hết non, hết nước mới dời
  lòng ta.

Đây là lời thề nguyền của cặp trai tài gái sắc quyết da thương nhau đến kỳ cùng, chẳng bao giờ dời đổi tâm lòng, hoà chàng là hết non, hết nước mới hết thầy nhau thương nhau.

- Chim khôn đậu nóc nhà quan,
- Trai khôn tìm vợ, gái ngoan
  tìm chồng.

Đây là người ta muốn sơ sanh con chim khôn, với trai khôn và gái ngoan.

Sau đây tôi xin bưn ra một vài câu ca-dao tự nhiên mà ý nghĩa hay. Cho đến câu hát của đưa chăn trâu cùng tự nhiên ma hay.

- Bỏ ai quét sạch lá rừng,
- Để anh khuyên gió, gió đừng
  rung cây.
- Bỏ ai biết lúa mấy cây,
- Biết sông mấy khúc, biết mấy
  mặt trăng ?

Đây là câu hát viễn-vọng trong miệng người thường hát ra để giải buồn, thế ma nghe cùng em-đềm vào lý thy.

- Em ơi bỏ ma xương đồng,
  Miệng cạ, tay cầy, ma lọng nhơ
  ai.
- Ro-ràng là một cô gái ở chốn rây hầu thường nhớ tình-nhân.
  Thuyền ai lưng-thưng bên sông
  Thuyền xuôi lái ngược trong
  long ngôn-ngang.
- Tư khi em giặt áng chăng.
- Khi về lụy bến, khi sang lụy
  đò.

Cùng là những câu ca-dao mỗi tâm lòng cô gái thương cầu trai, như câu trai qua đó.

Ta nên biết rằng những câu ca-dao cu, giọng điệu cầu nào cùng êm-đềm ma tự nhiên, thì ngày nay nếu ta muốn tập-tành đặt ca dao chơi, thì cùng phải chiu theo cái luật êm-đềm ma tự nhiên mới đăng, vì hễ cho là ca-dao thì ai đọc qua, cùng hiểu liêu, khỏi phải mết trí kiếm tòi đăng hiểu. Vả lại những câu ca-dao nao có ý vị hay, lời lẽ rõ-ràng êm-ái, thơi bạn đọc mới vui lòng. Bật ca-dao cho vui tai bạn đọc không phải là dễ vậy

Mlle HỒNG-ĐIỀU Cantho.
(Sao lục)

MODERN LABORATOIRE
DE PROTHESE DENTAIRE
LAM-QUANG-SI
DENTISTE
Phòng trong trung, chuyên môn trị đau răng
Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Buổi chiều từ 2 giờ tới 8 giờ tối
Mme Vannier (Huê-ca) SAIGON.

MỘT XÓM BÌNH KHANG Ở TẠI CHÂU-THÀNH CANTHO

Ở chốn thanh Cantho, con ai mà không biết hay ca chòng bay K... là người mái điểm ở bài đại lộ Paul Bert.

Năm nay gặp buổi đó khó, nhiều chi em mua sanh bán bằng vì cơ-sum nên lo-la ma đánh đem thân trao qua bàn xanh vơ ở với hai ve chòng bay K...? mà mong sự sung sướng gia, hay độ nhựt cho qua ngày. Ở lân cận, ai trong thấy tình cảnh chi em cùng thương tươi nên đăng đường chi em tự bấy bàn mua thế ma tron lai chi em trường chung con ai dâm mà đăng đem chi em nên tự mãy hoàn chi em làm nhiều cách lông-tái. Bàn ngày thì con dễ chịu một chút, còn thư ban đêm chi em qua ở tứ-do làm phiền lòng cả một xóm đang an giấc-điệp. Khuya lơ, Thượng bác chi em cùng qiêm, chọc ghẹo khách đi đường, rước người nay, đưa người kia, đăng toan la lớn tiếng cùng nơi đai bỏ.

Mong rằng nhà chuyên trách nên để ý đến bọn nay mà đặt bớt cái ở hoi-thui trong mót góc chôn-thanh đi.

Mlle Hồng-Điều

Lịch-sử nước Cao-miên

(Tiếp theo)

Vua Minh-mạng nghe bảo cả sợ, khiến Tổng-phúc-Lương và Trương minh-Giảng, đem binh đẹp giặc nước Xiêm. Tổng phúc-Lương làm Thảo-nghịch-Tướng-quân, Trương minh-Giảng làm Tham-tán, Tổng-phúc-Lương cự chiến với Xiêm binh bất lợi, thối binh ở tại Vĩnh-long, Trương-minh-Giảng hiệp đồng với Vệ úy là Phạm-hữu-Tâm, đánh đồ Xiêm binh tại Thuận-cảng, kẻ Binh-khẩu-Tướng quân là Trần văn-Năng đem binh ứng tiếp. Quân quân kể có số muôn, Xiêm binh thấy vậy hoảng hồn, thừa lúc nửa đêm tẩu thoát, quân quân rượt theo đến Châu-đốc, đánh giết Xiêm binh số trăm, một tên cử mạc của Xiêm binh cũng bị chém đầu tại trận, bọn giặc Xiêm-la đã thất bại, quan quân thâu phục Hà-Tiên và Ang-giang lại rồi.

Đương lúc Xiêm-binh kéo tới nước Cao-miên, vua Cao-miên là Nặc-chân chạy qua Tỉnh Vĩnh-long ở đó, tuy Quan quân dẹp bọn giặc Xiêm là xong việc, bèn hộ tống Nặc-chân về nước Cao-miên, năm lấy nước Cao-miên quản bách tiền-tài, công-nho nhiều bề tùng thiểu, vua Minh-mạng truyền ấu chiếu, cho phép nước Cao-miên khôi cống hiến một kỳ, (da nam), ngoài ra lại cấp phát lúa tiền, giúp đỡ nước Cao-miên trong cơn quẫn bách.

Giặc Xiêm là đã dẹp mác đâu, Triều-Đình cón phòng bị hậu hoạn, vua truyền cho các quan ở Quản-thần, đắp một cái-Bảo (lũy) bên thành Nam-vang, cái bảo nầy vừa cao vừa dài, gọi bảng Ấu-mar-bảo, tại Bắc-tấm-bôn là chỗ hiểm yếu, cũng đắp một cái bảo thiệt cao, cái bảo nầy cũng như cái bảo bên thành Nam vang, gọi bảng Đông-bên-bảo, hai Bảo có hai Đội binh đồn trú, ngày đêm phân phái tuần phòng, phía trên Nam-vang là Xá-năng-úc, lu-lu tới Ba-nộn-xứ (giáp Xiêm-la) về Bắc-tấm-bôn, bai chỗ nầy đặt Tân-thủ ở đó tường xuyên, đang thông tin tức Quan báo.

Minh mạng năm thứ mười lăm, nhằm tiết mùa đông tháng chạp, vua Cao-miên là Nặc-chân ngộ bịnh nặng, trong một tháng chết liền, Nặc-chân không có con trai, chỉ sanh bốn người con cái, Trưởng nữ gọi bằng Ngọc-biện, bụng nàng thứ nữ là Ngọc-Vân, Ngọc-Thâu và Ngọc-Nguyên.

Sau khi Nặc-chân đã chết, nước Cao-miên chưa có Quốc-vương, Trương minh-Giảng phụng chiếu chỉ của Triều-Đình, quyền giám Cao-miên Quốc-sự.

Minh mạng năm thứ mười sáu, vua truyền chỉ một vị Đô thân khâm mạng, đem lễ vật ở quốc vương Cao-miên là Nặc-chân, Thứ-nữ của Nặc-chân là Ngọc-Vân, thọ phong làm Cao-miên-Quát-chủ, bởi Ngọc-vân tuy là Thứ-nữ, nhưng tài mạo nang giỏi hơn mấy chị em của nàng, Triều-Đình vẫn nghe danh tiếng nàng rồi, nên sắc phong nàng làm Quận-chủ còn Trưởng-nữ là Ngọc-Biện, Trong-nữ và quí-nữ là Ngọc-Tâu Ngọc-Nguyên, ba nàng kia ứng thọ phong một lần, đều làm Cao-miên-Huyện quân tất cả, (Quận chủ lớn hơn Huyện-quân) theo lời chỉ dụ của vua Minh-mạng, bốn nàng kia được kế nghiệp phụ-thân của bốn nàng, thường lệ Cao-miên cống hiến nước-Nam, nay năm trăm bạc lệ cống hiến-ấy, tại Nam-vang có Ấu-man bảo, nay đổi tên là Trấn-tây-Thành.

(Còn nữa)

PULMONIA
Rất thần hiệu
chữ các bệnh ho
ho sưng cuống phổi
ho nóng sắp lao
Sách tiếng quý tăng gởi biếu
E. LOGEAIS, Hanoi-Haï-Phong-Saigon
Đang khắp các hiệu thuốc khoa
Nhà Saigon : 2, MISSOURI-BESTREAT

Xuất tiền bây giờ, mà có đại lợi về sau

Lục Linh-tế có hiệu lẽ thì tôi không mua hoi xom, sang tôi mua vì 2 lẽ

Mới là : vì mà mà cho con tôi nên cần phải có chất ít hốt xom.

Hai là : tôi đang đọc M. I. Français Số 5.68 Bd Bonnard Saigon bon tờ qua (ví tình nghĩa) mà sam chất của để dành cho con bạn phát, tiền ít mà hoi qua đang bang 2, 3 hoi trước, tôi mua rồi mà viết thơ mày trước cầm em M. I. Français Sở sam mạch quan đang - bang, M. I. Sở thời là người đang tin cậy bởi ông nói không sai.

Vì lai, long mày tôi không đem mua của ai, vì sợ tôi có người qui, bon hoi đã nói xom mới qua đang 5, 6 đang bạn 100$, 50$, 80$ nên tôi len mua tai tiem M. I. Sở chọc ý bạn, vì ông có bạn hết nghi, nên tôi mua nầy mua đa kỳ rõ thật rẻ, mà coi lai ông bán thứ tốt để dành sau, tôi qui đang bang sự tế tế thành thật của ông, nên tôi thì thật vô cho phép ông đang bao thơ nầy mà làm quảng-cáo qua là cám ơn ông thanh thật thơ đai tôi nay.

TRẦN-VĂN-DẪN
Nghiệp-chủ (Cần-thơ)

Tanlinh, le 17 juillet 1933

A Monsieur
le Directeur de
la Savonnerie
Việt-Nam Cholon

Kính bẩm ông đang mạnh.
Hôm qua đưa ở hai xà-bông mà các sam-ta trong thị quán, tôi sang ngày mồng ra 7 ông các sam của ý nguyên Lê-văn-Ba bán, coi lai thì ba các Savon Việt-Nam

Thương. Khi trước tôi dùng savon khác thì ba quen mất lắt ma da tiêu mất.

Vì vậy nên tôi chọc rằng Savon Việt-Nam của ông coi ít bào rà bây hàm mừng cho người Việt Nam mình đi hai chiến mà mình hưng qui bạn coi thiệt tiết kiem trong thì ba dan kinh le khôn đon ông.

Nay kính
NGUYỄN-VĂN-KIỀU
Proprietaire
Vinhlong — Lambinh

Giá báo

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Mỗi số	0.06

Một tên bán nước bí-mật

(Tiếp theo)

Vì tình và á-phiện

Lúc đó Ullmo có phép nghỉ nên Tòa binh không được xử nên phải giao Tòa hình tra xét thì Ullmo thế rằng không hề có kiện hình ấy mà ban cho nước ngoài, con anh ta làm vậy là có ý muốn gạt quan thầy bộ thượng-thơ mà lấy tiền đó thôi.

Trước khi làm ăn kết vụ nầy thì hết sức tìm kiếm dâu tích hoặc là dây thép của Ullmo ở Toulon gởi đi, hoặc là ở đâu gởi lại cho Ullmo tại Toulon.

Tra xét kỹ càng thì thấy có một cái dây thép gởi hồm 12 août de hiệu S.H.C. gởi Bruxelles trong đó trước hết có câu như vầy : tôi đòi 50.000 quan Kỳ tên A.B. 888 Toulon. Người ta không biết có phải của Ullmo gởi không, cái chữ thì lớn hơn chữ của Ullmo.

Người ta có cho Paris được tin coi chừng mà tìm kiếm trong những thơ từ để chữ « de passage ».

Thường thường dây thép ở các nước gởi qua cho tính thành thì cung đánh qua Paris trước rồi Paris mới gởi lại xuống tỉnh, nên việc dò thép để tìm.

Hàng để kê it thám được một cái dây thép gởi cho A .888 Toulon kỳ tên S.H.C. trong đó khởi sự câu như vầy : « Giá không cái « Rồi kẻ đó người ta tìm một cái dây thép ở Toulon gởi đi hồm 14 août. Ai nguyên bốn bát được tại Toulon nói như vầy « S.H.C. poste restante. Giá cả sẽ bàn lại hải qua Bruxelles chiều bữa thứ sáu cho có. Ở tới bữa 16 hay là có đều trở ngại thì nói bữa 17 août A.B. Toulon.

Thấy có một cái kỳ tên đề tuiệt là cái kỳ tên Ullmo

Ngoài cái dây thép đó mà lôi ra các mối-mang

Bị á phiện mà thiệt tình

Trưng bằng cớ rõ rồi Ullmo hết bế chối cãi nên cứ khai thiệt

Anh ta khai rằng gần mình mang lấy bịnh ghiền á-phiện nên sanh lòng bất phải. Anh ta hút một ngày ba cử, sớm mai từ 11 giờ tới 12 giờ, còn chiều từ 5 giờ tới 6 giờ, còn còn ban đêm hút cho đến một giờ khuya. Anh ta vẫn biết bịnh ấy rất hiểm nghèo nên kiếm thế bỏ mà bỏ chẳng nổi.

Muốn mang cái bịnh khôn ấy mà khỏi thiếu hụt thì duy có các nhà triệu phú, tuy vậy mà còn sợ hề nhà nước bắt được thì phạt nặng lắm. Bởi cớ mà Ullmo lấm quan ba thủy tiền bạc bao nhiêu mà dùng được thứ thuốc độc đó, nên chẳng khỏi thiếu hụt. Vì sợ thiếu hụt nên vừa nảm hút vừa nghĩ suy tìm kiếm phương nào lấm ra cho có tiền.

Bởi cái mui mới mê thơm cho nhẹ nhân của á-phiện mà nó giết biết bao bực anh hùng hào kiệt. Nên ngày Ullmo cũng vì nó mà quên bổn phận lãm tôi con đòi với nước nhà

Anh ta khai thiệt rằng lối cuối tháng Mai, anh ta có viết thơ cho nhà ngoại giao nước ngoài về việc ấy, tôi biểu trả lời trong bao cho tôi. Anh ta chờ tin rất lâu mà không thấy tin trả lời, ở ăng để khi anh ta đi cuộc dượt quân thủy hồi tháng Juillet ở theo hải ngoại Alger anh ta thấy trong bao ngày 23 và 24 Juillet mấy lời sau nầy : A.B.C. gởi cho cô T.X. Lại nhà đây thép lấy thơ gởi poste restante để tên A.B.888.

(Mai sẽ tiếp).
PHI-LIÊM

Nuôi trẻ cần sự ăn uống vệ sanh, cho trẻ uống trà Cuệt, sự hại vệ sự khỏe mạnh.

Nếu vậy, qui bà nuôi trẻ phải cho uống rượu Trà Việt Thái, thì trẻ em mau nhập mạnh mẽ như tương. Vì chỉ có Trà Việt Thái là có nhà nước thí nghiệm mà cau chứng tại toà mà thôi. Trà Việt Thái thơm ngon, uống mát mau tiêu dễ ngủ. M. Phạm-ba-Huyện, 76 Sabourain Saigon, chế tạo rất hợp thời lịch sử, có bán khắp cùi Đông-Pháp thế mà con cần rất nhiều Bại ly, huê hồng nhiều thế lẻ dễ — Trà Việt Thái mới là trà nên uống

HỎI CÁC PHỤ HUYNH HỌC SANH

Từ khi người Pháp sang qua mở mang xứ nầy thì các ngài đều hiểu rõ nên ấu học là cần nên người thì gởi con đi du-học xa có nhiều điều bất tiện, mà con tìm kiếm trường cho đúng đắng thì thật là khó khăn. Nên ông Leuret, cử-nhơn khoa văn-chương triết-học, nguyên chánh sở Cứu-tế toàn-quyền Đông-Pháp, khi đi diễn-thuyết ở các tỉnh trong Nam ngoài Bắc con nhờ lời yêu cầu của các ngài, ma ngày nay đã mở một trường rất lớn ở Hanoi để đem các tài giáo-hoá trong khoảng hơn hai mươi năm trời bên Pháp ma đào luyện cho con em Việt Nam. Trường nầy tức trường

Lycœum libre Hong-Bang

tuy mới mở ma miễn học mới rồi, đã có non hai ngàn học-sanh nào Tau, nào Nhựt, nào Tây, Ai-lao, Cao-miên, Xiêm-la, Ấn-độ, Trung-Nam, Bắc, hà kỳ đều tới học, kể thì bằng tay (C.E.P.F. B.E. B.E.P.S. B.S., Bacc. metro.) người thì bằng hồn-xe (C.E.E.I., C.E.P.F.I., D.E.S.P.F.I., Bacc. local số học-sanh đông như thế là vì từ trước đến giờ mới có trường tư nầy được phép mở dẫn ban u-tài và dạy đủ các kỳ thi, ma quy mô kỷ luật như các trường có tiếng bên Pháp.

Trường ở giữa Hanoi trong ra ba mặt phố (Julea Ferry, Cathedrale, Lambloi) trong một khu đất rộng hơn một vạn thước vuông có sân chơi mát mẻ, cây cối um sum, có chỗ cho lưu học sanh *ăn ở ngay trong trường*, tiền ăn mỗi tháng 15$00, còn tiền học các lớp như sau đây.

Enseignement Franco-indigène	Tarif des frais d'études	Enseignement français	
1 Cycle Primaire		1 — classes Elémentaires	
a) Cours Préparatoire	1$2.	a)	Classe de Dixième
b) Elémentaire	1 50	b)	Neuvième
c) Moyen (1re et 2 ann.)	2 00	c)	Huitième
d) Supérieur	2 50	d)	Septième
2 — Cycle Primaire Supérieur franco indigène	Tarif	2 — Classes dites de grammaire du Cycle secondaire français	
a) Cours de 1re année	4$50	a)	Classe de Sixième
b) 2e année	5 50	b)	Cinquième
c) 3e année	6 50	c)	Quatrième
d) 4 année	7 50	d)	Troisième
3 Cycle secondaire de l'Enseignement local	Tarif	3 — Classes d'Humanités	
a) 1re Année	15$ 12$	a)	Classe de Seconde
d) 2e Année	16 12	d)	Premier
c) 3 Année	17$ 18$	c)	Philosophie ou Mathematiq

Cha ma ở trong trường có bàn, ai muốn vô phải viết thơ xin trước đó.

Monsieur le Directeur du Lycœum libre Hông-Bàng — HANOI

N.B. — Niên học 1933-34 sẽ bắt đầu vào ngày 1 Septembre hồi 7 giờ sáng

Lớp nghỉ hè bắt đầu giảng tự 26 Juin đến 26 Août 1933

Ai muốn có quyển điều lệ thì xin tới nhà in Imprimerie de l'Union Saigon, 55, rue Lucien Mossard.

Niên học mới rồi đã có 145 học-sinh trung tuyển các kỳ thi.

Pensionnat VÕ-THÀNH-CỬ
205, rue Frère Louis 205
(ngan trai binh tập Ô-Mọi) SAIGON

Trường cao rao, rộng rãi, mát mẻ, có rào tường bốn phía, có sân thể thao, có hồ tập lội (piscine). Một cựu giáo viên có nhiều lịch duyệt và kinh nghiệm là M. Võ-thành-Cử, văn khoa tu-tài, đứng chủ trương. Dạy từ lớp đồng-ấu (Cours enfantin) cho đến lớp đệ nhị niên cao-đẳng tiểu-học (2 Année complementaire). Lãnh nuôi cơm tháng cho học trò externe trường Pétrus Ký. — Giáo-sư lưu rông nhưng ông khoa-mục đủ tài đức để dạy đã trẻ em. Tiền ăn học rẻ hơn các nơi, xin xem bổn điều lệ của trường thì rõ.

Tựu trường ngày 2 AOÛT 1933

Thư từ dặn chỗ trước hoặc hỏi bàn đều chi thì xin gởi cho
Monsieur VÕ-THÀNH-CỬ
205, rue Frère Louis 205 — SAIGON

Cours NGUYỄN-DU

PHẠM-QUANG-QUỚI
Directeur ... KÔ-VĂN-DANH

85, Rue Dixmude

Tựu trường: 8 AOUT 1938

Trường «NGUYỄN-DU» thành lập ra trong khoản bạch mà đang đứng vững trong vòng hai năm nay là bởi trước sau vẫn không đổi cực chỉ là trường chung của tất cả con em của thợ thầy bị sự lương, của nông gia điền chủ cùng hơi lua rồ bằng trau.

Có mở từ Cours Enfantin đến 4e Année.

Có mở riêng một lớp ngày theo Pháp văn (français) và thư-toán (comptabilité) để trước học sanh lớn tuổi muốn ấp thêm đọc năm ... và bằng hai ngày là ra giúp việc cho nhà buôn.

Học-phí rất nhẹ	Intérieur	Extérieur
1re Année	24$	11$
2e Année	23	10
3e Année	20	7
4e Année	20	7 —
Cours Supérieur	17 —	5 —
Cours Moyen	14	3 —
Cours Élémentaire	14 —	3 —
Cours Préparatoire	12 —	2 —
Cours Enfantin	12 —	2 —
classe de français et de Comptabilité	21 —	8 —

Nhơn dân cần được xin prospectus của trường — Thư từ gửi cho

M. HỒ-VĂN-DANH
Directeur-Fondateur
Cours «NGUYỄN-DU»
85, Rue de Dixmude — SAIGON

TỪ NAM CHÍ BẮC

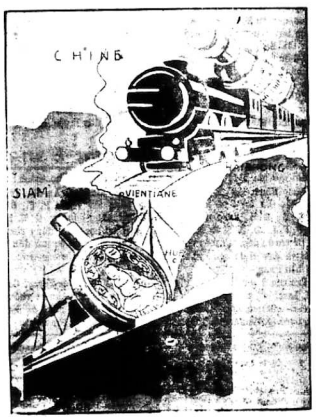

Qui ông qui bà vẫn thường đi tuần cuu dân rai thiên lý từ Nam ra Bắc, noặc từ Bắc vào Nam, nên lo mua thuốc về «VẠN-ỨNG NHỊ-THIÊN-ĐƠN» và vai bao thuốc «VẠN ỨNG PHẬT ĐƠN». Vì 2 thứ đó trừ lắng sơn phong chi riêng khi chôn nước, sây sông vân vân.

That là 2 vị chữa tế cuu rất thứ linh ba thường vậy.

萬應二天神

VẠN-ỨNG NHỊ-TIÊN ĐƠN

0$26

Đơn này vốn của Y-Sanh Vi-Ô-Sanh đã dạy công tinh kiếm các thứ thuốc nơi các Danh-sanh, đem về nhà thử nghiệm luyện mà ra kỳ-lương, thiệt ngày cơ sức dưỡng phong nhơn hoàn, tên nhiệt, công hiệu lẫy lừng, bất cầu nội chứng ngoại khoa thảy đều hiệu-nghiệm. Ai ông có mua thì xin phải nhớ cho kỹ cái hiệu ông Phật-Mập và tên Nhị-Thiên Dường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Chứng trị các chứng kể sau đây:

1. Bon mua cảm mạo, nghẹt mũi nhức đầu, ho khan hắt hơi, trung thử trung hàn, cảm nhiễm khí độc, trong người nóng nảy, ta thấy đều dùng được.

2. Trao trở, đau bụng ăn uống kém tiêu, sinh bụng quá nhiều, lòng như lửa đốt, trong ruột quặn đau, ngoài thoa trong uống thảy đều dùng được.

3. Đàm lên chóng nghẹt, hắt hơi nhơn sự hoàn tánh nhiều cứng, tức thì phải dùng đầu mà thoa nơi ót trong mũi và thoa luôn nơi mang-tang, thoa dưới cổ hai bên cuống họng, phải tinh cho thường thì tính lại.

萬應佛丹

VẠN ỨNG PHẬT ĐƠN

Thuốc này trị các chứng kể ra sau đây:

Tỉ, bình vì mưa, bình kết, nhức đầu đau bụng, bình tức, vả đàm đó và đàm trăng lay chưa mất mệt, ăn uống không tiêu bụng ọ ọ, và đầu đau nóng, hoặc cảm thương hàng, phát nóng, phát lạnh, hông mà chóng mặt, hoặc hắt hơi nhơn sự, hễ uống được mấy thứ mình hiệu.

Cách dùng:

Người lớn mỗi ngày uống 2 lần, mỗi lần uống 40 hoàn, uống với nước trà.

Con con mỗi 12 tuổi mỗi lần uống 15 hoàn, 7 tuổi sắp xuống mỗi lần uống 10 hoàn, 3 tuổi uống 5 hoàn, 1, 2 tuổi uống 3 hoàn.

Con cách dùng nhơn có ích lớn.

Như người đi đang xa xuôi, kế đó quên đi thuốc bình thì hay nên ngậm vài hoàn trong miệng trừ đặng cái bình thêm sức mạnh, khỏe trong mình. Còn người thường cung nên dùng thuốc này ăn uống để tiêu, bổ khỏe.

Giá bán:
Mỗi ve lớn ... 0$40
Mỗi ve trung ... 0 10
Mỗi hũ nhỏ ... 0 05

Khăn đen Suối-đơn

Tôi con đương làm những kiểu khăn dát riêng tay theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm ý theo gối lại, cách lãnh hoa giao ngân, sở phí tôi chịu. Qui ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem mẫu đơn, sau đó bề lựa khăn cho vừa ý.

Bung và nhiều gối kiểu mới giá... 6$50
Bung và nhiều gối nặng nhứt..... 2.50
Cam nhung nhiều giá..... 2.00

NGUYỄN-V.-BÚP
Chủ Suối đơn
par Lai-thiêu (gần) *Bình-nhâm*

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 11 Juillet 1935

	Achat	Vente
Nhà nước	10$00	10$00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 84	9 84
Banque Franco Chinoise	9 86	9 86
Banque de Saigon	9 84	9 84
Finance, Fac. et Ind.	9 84	9 84
Hong-kong Shanghai	9 84	9 84
Chartered-Bank	9 84	9 84
Nyannamitie de Crédit	9 84	9 84

MẺ CÂU

Giá cho đến nơi-mua Chợlớn, bao lấy luôn giá lúa bỏ-xuống

Paddy gạo trắng số 1	2$25 à 2$30
Paddy gạo trắng numéro 1	2.18 à 2.23
— số 2,40 à 2,45	1.98 à 2.03
— — 2,50 à 2,55	1.88 à 1.93
Paddy alimentaire	1.70 à 1.75

MUỐN BÁN

Một cái nhà trệt, ở nhơn cho phải thế, gần trường học Chasseloup Laubat.

Nhà ấy gồm có 6 căn, phòng ngủ có phòng trang điểm riêng, cầu tiêu mát, nhà nấu ăn bồi bếp ở riêng và cũng có cầu tiêu mát, kho để đồ, nhà để xe-hơi, cả thảy đều con tốt cả.

Giá tính rất hạ, muốn mua luôn cả bàn, ghế, hay là nhà không cũng được, vì chủ xấp đi về xứ.

Ai muốn mua xin hỏi tại:
Số 29 đường Jaureguiberry
gần đường Barbet từ 11 tới 12 giờ trưa và từ 6 giờ tới 7 giờ chiều.

Kính mời ông chủ nhà ở đường Mayer đã lại viếng cảnh nhà trệt số 29 đường Jaureguiberry, hôm Chúa-nhựt mới rồi trở lại bàn tính. Rất cảm ơn.

TÂN-ÁI TÂN-ÁI

Cuộc thi rất lớn!

1° Sửa bài quốc-văn
2° Họa vần thơ

Những phần thưởng trọn giá hương-trình và các môn đi đăng xin coi trong «Tân-Á tập-lịt» số 7 (Juin 1935).

Xin liệt qui độc-giả lâm ơn ta giùm bài quốc-văn và mấy ngài thi ký hoa vần chỉ-dẫn-chi rất cảm ơn.

Hai cuộc thi trên đây tới ngày 15 Juillet là hết hạn thâu bài.

ĐOẢN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Người đưng chớ ba!!!

Nhà thầy ký Hai ở cách phố thầy giáo Ba chẳng bao xa, hằng hữu hai người thường lân la chuyện vãng chơi hỏi với nhau. Ngày giờ làm việc ra, bao giờ cũng thấy hai thầy hoặc nhàn du, hoặc đàm đạo, hoặc khi nhắn rượu, lúc cuộc cờ đều chung chạ đủ ấp luôn, phi trừ trong giấc ngủ ai mới về nhà nấy. Nghĩa bạn bè của đôi bên trông ra tuất độ u-đã khẩn khít. Cập đến ngày thì vậy, còn đôi đàn bà chẳng khác nào, cũng quyến luyến thương yêu nhau như chị em ruột thịt; cho đến cách ăn mặc trang điểm, hai cô đều điện giống một «mốt» với nhau, thế nên mỗi khi ra đường thiên hạ đều gọi là: Cặp bài trùng, cũng như tự hồ lân họ tăng cho thầy giáo và thầy ký cái danh hiệu riêng là: Mạnh-Lương và Liêu-Tăng vậy.

Hai bên vợ chồng đều là tay tân-thời học thức, nên trong cuộc giao tiếp, đúng sự thật tình niềm nở mà tiếp kiến nhau, chớ không phải tị-hiềm nghi kỵ như phần nhiều bạn trai con triềm nhiễm cái óc «bo bo giữ vợ».

Thiếm giáo tánh tình vui vẻ, nói-năng rất bật thiệp khôn-ngoan, mỗi khi có thầy ký lại chơi, nếu bàn đến cuộc đời như thế, thiếm cũng xen vào luận biện phải chăng, con sang qua chuyện thi phú văn từ, thiếm càng thích đáp, bọn cùng thầy ký. Cái trí thông-minh sáng-suốt của thiếm giáo, chẳng những là làm cho thầy giáo rất vui lòng, mà thầy ký cũng tấm-tắt ngợi khen chi đó.

Tới lui thường quá, cái tình thân thiện, cái nghĩa lân-giao, nó làm cho thiếm giáo chẳng còn mấy cái cũ chỉ để đối phó cho phân biệt chồng và bằng hữu của chồng; cũng nụ cười duyên, lời diễu cợt, cũng gần gần cái chuyện trò, lời lẽ hỏi hang, thiếm xem thầy X... cũng như chị em bạn gái chi-thân; không ngại ngùng e lệ mấy may nào.

Thầy X... chẳng phải như ai, thầy vợ quá ư dại dỉ như vậy mà với sanh lòng ngờ-vực, mỗi khi bạn tới nhà, thì thầy lo trân thiết nhau ly, vợ thầy mỡ nem dọn chế, ấm uống chuyện trò, cười gỡn thâu đêm.

Lân-la với mui men mãi, thế nên vai tháng sau, hai thầy đã thành học trò thiệt thọ của Lưu-Linh, cảnh lạc-thú trong giờ rảnh của hai thầy bao giờ cũng miệt-mài trong cuộc rượu. Nhưng vậy mà nhờ biết lượng liệu sức, và biết tự trọng thế-thống minh, nên chưa thấy hai thầy nam đường, nam sá, hoặc điên cuồng la-nét một lần nào. Lúc bấy giờ, có lẽ đã thay phiên hay sao, mà không còn thấy thầy ký qua đánh tấu bên phố thầy giáo nữa, đêm nào cũng vậy tiệc ở nhà thầy ký tới khuya lắc.

Thầy X... thật rất tế tế, thết đãi bạn, bàu it ai bung, bữa nào thầy giáo hơi tới trễ thì thầy đã ấy nay bốn chôn, làm sao cũng tới nhà rước cho được bạn qua mới nghe cho. Lúc cạn ly, thầy nống ly lưng, rót cho khach ly đầy, thầy cố niềm nỗ ép thầy giáo nống thiệt say mềm gần ngã. Bình thường giáo cũng rượu lắm, nhưng chắc bây giờ đã có con sâu sau trong bụng rồi sao, mà bề nống đâu được năm bảy ly, thầy đã gật-gù, đôi mắt nhắm ghì, ngồi không muốn vững. Bởi vậy, đêm nào, thầy ký tiệu bạn rằng vẻ không nổi, thì thầy khuyên ở lại nghỉ luôn tới sáng.

Thầy ký thuở nay vẫn không thích cờ bạc, ấy mà từ ngày thầy vướng bịnh rượu tới bây giờ, thì lại mãn đi đánh phe bạn đêm lắm. Hễ lần nào có thầy giáo say ở lại ngủ, thời sau khi tắt đèn, cho bạn ngủ thiệt mê, thầy bèn cho vợ hay rồi mở cửa ra đi.

Thiếm ký rất biết chiều chuộng chồng, nên chi thầy bỏ thiếm ở nhà một mình với đứa giữ, đi có bạ mà thiếm cũng không dám cằn. Trời khuya thiên hạ ngủ hết, thầy ký đi la-bà ngoài đường quanh quẩn một hồi rồi thăng là phố thầy giáo gõ cửa.. như ai có đã chực sẵn rất chết ở phía trong, nên chi thầy vừa kêu được một tiếng thì cánh cửa liền mở hé... thầy ký chen mình vô, cửa liền khép kín lại; phía trong nghe tiếng nói rõ ràng:

— Bữa nay nó thiệt say không mình?

Say như chết, ước có ai khiêu đem liệng, thầy cũng không hay!

— Mình lên qua bên nầy, không biết ở bên chi ký có ngủ nan gì không.

— Biết giống gì mà nghi, nó tưởng tôi đi đánh phe như mọi khi.

— Thôi! lại nghi mình, tôi đợi mình hồi đầu hôm tới bây giờ buồn ngủ quá...

Ba giờ sáng, thầy ký mới chói dậy mở cửa ra về. Tới nhà thầy lại phía vách chỗ gần giường vợ thầy ngủ mà gõ kêu; thầy nghe tiếng chiếu mền xào xác, nhưng kêu hơn sau bậy tiếng mà không «hử!» — thầy gián kêu lớn lên, thiếm ký mới hay ra mở cửa; thầy vào, thầy thầy giáo đang mê ngủ phò... pho, rồi kéo gối nằm kế bên mà lập đầu. Từ đó tới sau, vài đêm thì bây tiệc epthầy giáo say một đêm, thầy ký cũ mánh-lới cũ mà hoài sang bình như vợ thầy và thầy giáo vẫn không hay biết.

Ba tháng sau, thiếm ký có chửa, mà vợ thầy giáo cũng thêm ăn chua chát như gái mới thọ thai. Thầy vợ «mang bầu» hai thầy đều mừng rỡ, vì cái sở vọng: ao ước được có một mụn con dòng nụng niu, nay đã nguyên-thành; nhưng xét cho kỹ trong cái «hân-hoan» của hai thầy không sao khỏi lần lộn cái «lo... ngài» — chuyện mình mình biết, hai thầy ai có một cái tâm sự lúc đau riêng.

Tới kỳ khai hoa nở nhụy, thiếm giáo sanh được một trai, kể vui tuần lễ sau, thiếm ký cũng trở dâng một gái. — Thầy mặt con không có hai thầy am miêu sự bí-mật của nhau làm sao mà tự đẩy ít khi lui tới cùng bởi, cũng vậy tiệc mặm thờ bàn đêm với nhau nữa. Hai đứa bé càng ngày lớn thêm lên thì hình như vì sắc diệu của chung no mà sơi dây thân ái của thầy ký và thầy giáo càng mon dứt, rồi từ nơi đau lại đeo cái mối «bon ghet» đến thay vào. Cũng thời làm một cảnh ngộ, một trạng buồng mà khi-nhất của thầy ký lại nhiều hơn, ấy bởi đứa con gái của thầy no giống tạc in thầy giáo, từ tay chơn mặt mũi, cho đến con mắt lóc tai như đúc nắn một khuôn ma ra vậy.

Thầy ký tức giận trang hông muốn nổi bùng ra phút cho na bớt tất hơi, song vì sợ cang phanh phui thêm xấu hổ nhuốc nhơ, nên chi thầy phải ép lòng, cắn răng cau mày ma chịu. Có một bữa sau khi ở nhà giấy về, thầy ngồi nghỉ mệt, sực nhớ lại cái lúc mà thầy gặt vợ, lên bạn, giả đó đi đánh phe, rồi mạn lại phố tư tình với thiếm giáo; thì ở nhà,... thầy giáo đã thua dịp vấn vẻ đó mà đan dìu chung cuộc với vợ thầy... ngủ! tới đây thầy ký tức tối vô ngần, nên không kheo nên dân nư giấu thì thầy đã vỗ bàn đập ghế là hết vang dậy.

Vợ thầy ở dưới nhà dưới bếp con bước lên, đưa nhỏ thầy thầy cười tit-toát, hai tay ngoắc lia, miệng kêu: «ba... ba...» sau con trong ghet, thầy ký «bứa, một cái rồi nói: Người đương chớ ba! Bao hại thiếm ký đương ngồi chồng trầu-trốt, mệt lỏ vẻ thèn thuồng.

HỒNG-THANH.

Trường VO-VĂN

-:- CANTHO -:-

Thi sơ học ngày 6 Juin 1933: 31 trò trúng cử, trúng tuyển đặng 22. Trường có năm thứ nhứt và thứ hai: 1° Année et 2e Année du cycle primaire supérieur du trường lớp 2e Année và năm nay là hà-được có mở hai thi: Diplôme des études primaires supérieurs franco-indigènes. Tại Lenlo và lên lân cũng lập thêm cho tới năm thứ tư đặng tiện bề cho học sanh học khỏi đi xa. Hôn-trường lại có Cours Secondaire để giúp học sanh đã học lớp nhứt hay là đã có sơ học, cấp bằng, rồi để bề thi cử vào năm thứ nhứt (1re Année) tại trong lớn.

LỚP	Ở trong	Ở ngoài	LỚP	Ở trong	Ở ngoài
2e Année	18$00	7$	Lớp tư	14.00	5$
1re Année	17.50	6 00	» tư	14.00	5 —
C. Spécial	15.50	4.00	» năm	13 50	2 00
Lớp nhứt	15.50	4.00	» sáu	13 50	1 50
» nhì	15 00	3 50			

Xin nhớ ngày tựu trường: 8 AOUT 1938 nhằm ngày 12 thang sau Annam.

Đốc-học: NGUYỄN VĂN THƯỜNG

NHƯ-VĂN NỮ-LƯU HỌC-ĐƯỜNG

-:- CANTHO -:-

(Trường tư thục con gái dạy Văn-học và Nữ-công)

Sửa lên trường cùng rất nhiều
Nơi đổi cách dạy cho học sanh mau tấn phát.
Thêm thầy Nữ-công mới

Tiền trường:

	Ở trong	Ở buổi trưa	Ở ngoài
Nữ công	14.00	7.00	4.00
Lớp nhứt	16 00	8 00	4 00
» nhì	15.00	7.50	3 00
» ba	14.00	7 00	2 50
» tư	13.00	6 50	2 00
» năm	12 00	6 00	1 50
» sáu	12.00	6 00	1.00

Ngày tựu trường: 8 AOUT 1938

Qui ông bà nào có con em muốn cho trẻ học xin viết thư tín

Madame HUỲNH-NGỌC-NHƯ-VÂN
Fondatrice de l'Institution Như-Văn
à Cantho

SÁCH RẤT CẦN ÍCH

cho thầy giáo dạy trẻ em đọc
và cho trẻ em dễ học tiếng Langsa

của Ông A. CHAMBON
làm-học xử Hoc-Chánh ở Nam-Kỳ soạn

CÓ BÁN TẠI
IMPRIMERIE DE L'UNION
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard
SAIGON

Muốn bán

Một cái xe-hơi Fiat type 509 7 mã-lực — 5 chỗ ngồi — Bề ngoài giống trong cũng mới. Máy tơ mới thay. Cả vỏ ruột bánh xe cũng đều mới. Và có đủ đồ phụ tùng.

Ai muốn mua xin đến nơi báo-quán «Lục-Tỉnh Tân-Văn» 57 rue Lucien Mossard mà thương-lượng.

Qui vị

Muon mướn về hình thiệt tốt đặng làm lời rao cho có hiệu-quả:

Muốn vẽ hình đặng in trong sách, hình vẽ theo yêu-thị lời rao buôn bán

Các thứ tranh họa mỹ-thuật thiệt khéo vẽ bằng phan hoặc bằng dầu, vân vân...

Xin mời đến thương nghị lại

Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57 rue L. Mossard SAIGON

Sách mới

Sách
LA PART DE L'ENCENS ET DU FFU
(*Phần hương Hiên*) của ông Dương-tân-Tài, phó đầu-phòng Dinh Hiệp-lý, cô Chánh-Phủ Nam-kỳ chủ trương và được Hàn-lâm-viện khoa luận-lý và chân-trị ben Pháp khen tặng

MENTIONS HONORABLES

Có trên bán tại nhà in Nguyễn-văn-Của, 57 Rue Lucien Mossard, Saigon, mỗi cuốn giá 2$50. (Hết thơ 2$00)

Muốn bán

—E00 8—

xe-hơi FIAT 16.18
mã-lực số C. E. 566
(CÒN MỚI)
có đủ đồ phụ tùng
Xin hỏi nơi báo-quán:
IMPRIMERIE DE L'UNION
57, rue Lucien Mossard
SAIGON.

CỨ DÙNG GIN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nếu mỗi ngày một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bình sẽ khỏi ngay, ai cũng làm việc hăng hái. Và, nếu ai như đau lưng mà vô nghĩa đến nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER hiệu là thôi. Thuốc ấy đã chữa lành 20 ngàn người bị bệnh sau này:

Đau lưng — Nước tiểu đục — Cóc ở trong bàng-quang.
Bụng thấp — Sưng bàng quang — Quả lọi tiểu.
Đau ngang-thắt lưng — Sưng mắt cá chân — Huyết sấu sinh mủ và tiểu vắn.

Giá bán 8$50 — PILULES FOSTER — 14$85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các tiệm thuốc tây và tiệm thuốc
H. RINAC, Pharmacien 52 rue Vieillemont, HANOI

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF
Vệ-sanh TỪU
Thương RIF chế ra

Trừ thuốc uống nếu là vì đau bỗng mà ra, là bởi kiến tinh thần, mà lại là thiếu máu, thì thuốc rượu bổ Vin Tonique & Bi-Nutritif của Docteur RIF là thuốc hay hơn hết.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 194-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie
Franco-Chinoise 194-192,
Rue des Marins, CHOLON.

Tout pour l'enfant le plus délicat
Tout pour la santé de nourrir

AUX JEUNES FRÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner un lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou nefastes ou de digestion malaisée. Fin comme base de l'alimentation pour nourrice, adopte comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme déjeuner au repas du soir, le Phoscao lactéé la mamans et lui permet de donner au nourrisson un lait vain, riche, fécond, véritable pâtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux, il lui conserve toute son intégrité physique, et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO
Le plus parfait régulateur des fonctions digestives
Le plus exquis des déjeuners — Le plus puissant des reconstituants
ENVOI FRANCO D'UNE BOITE-ÉCHANTILLON
187
Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

POUDRES DE CANTA DE COCK — Docteur DE COCK

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều thứ uống khoa uống vào rồi, đau thì vẫn đau, mà bình thì vẫn bình, không có làm cho hết đau mà thôi. Hay đau mà thôi, hay là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ tuyệt bịnh. Thuốc bột Poudres de Cock là một vị thuốc thần diệu, mà ai mà uống mà làm cho thấy được trong ấy là tăng lên cho vừa đồng nhau mà làm cho và thấy có ích cho con người.

Không thuốc bột Poudres de Cock vì trực nên nó trừ, nó đuổi được hết, nó thâu và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Mỗi lần bịnh lên thì cho tuyệt nó đi, nó đi, nó không tiêu đau bao nhiêu mà thôi, mà nó vẫn còn sự bịnh. Nó ẩn mà muốn cho chứng bịnh đó khỏi, mà ta bịnh huyết suy, gân yếu, gân cốt, lạnh nóng tiêu hóa, thì phải dùng thứ uống các thuốc bổ và tại chỗ bán bổ ở thành JEUMONT (Nord).

Bởi thuốc bột Poudres de Cock đúng trong các thứ thuốc đều là các thứ thuốc tốt và tại chỗ bán bổ ở thành JEUMONT (Nord).

GIÓ MÁT BUỔI CHIỀU

Thực là dễ chịu, nhưng cũng có khi quan ngại, cuộc chơi tàn canh, ta trở về nhà, lỡ khi ta bị cảm lạnh. Muốn trừ bịnh ấy, ta nên mang phòng

KẸO THUỐC WYBERT

ngậm luôn trong miệng, để nó tan giần. Kẹo thuốc do làm cho ta dễ thở và trừ được những vi trùng hút phổi. Ngậm kẹo thuốc WYBERT không quan ngại gì, vì không hại gì cho bao-bì và răng cả.

Wybert

KẸO THUỐC WYBERT bán tại các hàng bánh ở Tây, mỗi hộp có hơn 300 viên

hiệu thuốc INJECTION PEYRARE

thứ thuốc thụt nhạc ra đã lâu ai cũng nhận là linh-nghiệm hơn các thứ khác.

Thứ thuốc này, mới hay lắm đều khỏi cả.

Trong 232 người Arap thì 231 khỏi hẳn y như lời phán lại của các thương-gia Alger.

Bán tại các nhà thuốc danh tiếng.

RƯỢU BẠC HÀ GET
PIPPERMINT GET
rượu này uống đã mát mẻ và mất khan tiếng.

LỞ NGỨA
SÁU CHÂN
Hắc lào, ngứa ngáy bỏng dạ
và tất cả các bệnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi
POMMADE
FLORENTINE
Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu
phi-thường
Có nang vạn người viết thơ minh tạ ơn
G. ROCHER
Bán ở các hiệu thuốc ở khắp nơi

DẦU "CRESYL" THIỆT
và xử hiệu nhỏ em chắc, chẳng đã tốt theo cách bác học, có một mình dấu hiệu
CRESYL-JEYES
BỀ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM PẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — BẾT MÙI HÔI HẮM
PHÒNG NGỪA BỊNH OAN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG
Có một mình thứ dầu "CRESYL-JEYES" đáng trên trở bề bền hơn mà thôi.
HÃY CÙNG CỐI ĐỒNG HỆT, hãy bình nào không nhãn hiệu "CRESYL-JEYES".

VĂN-SỬ — NAM SỬ TIỂU-THUYẾT SỐ 30

THÂN-KHỐC TƯỚNG-QUÂN

Võ-phi-Long

VIII

Lên khỏi hang, Võ-phi-Long rượt Phạm-đức-Kỳ giúp nhà Lê, Bùi-văn-Khuê đánh Mạc-mậu-Hiệp

Tiếp theo

Sắp có quân lính, đón, dây và mão, Võ-phi-Long lấp thế cơm nắm lên rất dễ. Đón gắt ngăn miệng hầm, thông dây xuống, chàng treo dây mà xuống tới đáy hầm rồi dùng mền lót đặng khỏi dây vào bụng ngựa cho êm, buộc xong quân lính hiệp lực với nhau mà kéo ngựa lên.

Con ngựa lên được rồi, Võ-phi-Long biểu quân thông dây xuống một bản nữa cho chàng lên, sau Trịnh-Tùng lại nói:

— Khoan đã. Tướng-quân vừa mới nói dân hầm sâu thế mấy lướt qua quân công lên được. Tôi không tin vì tôi kể chắc rằng không biết bay thì làm sao mà lên cho được? Nhưng hồi nãy tôi chưa muốn nói ra, bây giờ có dịp thử Tướng-quân, thôi đâu Tướng-quân bay lên cho tôi xem. Cũng quan Tướng-quân chịu phép tự mình không cần ai nhọc lên nổi thì tôi mới cho quân thả dây xuống kéo Tướng-quân lên.

— Chúa công muốn xem tôi nhảy lên thì xin dùng xa miệng hầm chừng năm chục thước, và truyền lính cho quan lính mọi người đều phải gang ra cho xa hết thảy.

Võ-phi-Long biểu gang ra xa vì e Trịnh-Tùng không thể đồng ý tử với mình, đợi mình lên vừa tới mặt đất thì đập chết. Còn Trịnh-Tùng thì muốn xem chàng có lên được hay không nên cũng nghe lời giang ra xa rồi chờ trước.

Võ-phi-Long nghe mọi người đã đi khỏi miệng hầm rồi, chàng mới dám sửa mấy nút thắng xuống của chàng mà leo lên. Lên gần tới mặt đất, nhảy vọt một cái đứng sững trên miệng hầm, tay cầm liên-hoàn thần-khúc, miệng chúm chím cười. Trịnh-Tùng và quân-sĩ ngó thấy trất kinh, nghĩ là người thần, vì cái hầm sâu dưới ấy mà nhảy lên coi dễ như không gì.

Thấy Võ-phi-Long, mới mà xa thạch đón bình Trịnh đã kiếp rề sức mạnh của chàng rồi, bây giờ, thấy chàng ở dưới hầm sâu, nhảy lên như là có phép bay, lại càng sợ hơn nữa khó dám thử sức nữa.

Còn Phạm-đức-Kỳ, đã từng đấu với Võ-phi-Long, đã bị chàng không nỗi ngưa không cầm binh khí mà ôm vật chàng, bị thua nhiều lần, giờ lại bị rượt chạy trở chết, thì sợ, nên liền hôm ấy, viết lại bức thơ từ giả Trịnh-Tùng rồi một người một ngựa trốn về Nghệ-an. Phạm-đức-Kỳ đợi chúa quan Võ-phi-Long chết, hoặc bỏ Ai trường đi nơi khác, mới dám trở về.

Hôm ấy, trở về dinh, Trịnh-Tùng vội dùng cơm, đến đi đến với Võ-phi-Long, ăn cần mời chàng ăn món rồi, gắp món nọ. Trịnh-Tùng là người trí, biết Võ-phi-Long không phải là một tướng quen sanh hết sức đã đề chàng Trịnh-Nữ-vương và Công-tử Bùi-văn-Các.

Trong bữa cơm, Trịnh-Tùng hoặc nói chuyện chi khác hơn là việc Võ-phi-Long xuống hầm giết rợp, rồi từ dưới hầm sâu nhảy vọt lên. Trịnh-Tùng kiên ngờ Võ-phi-Long không nói miệng rồi, thừa dịp chàng đương ngà ngà say, kiếm lời khuyên dụ

— Tôi từ khi cầm binh ra trận đến giờ, anh hùng đồng sĩ tôi gặp không phải là ít, nhưng trước như Tướng-quân, và Thống-chế Bùi-văn-Khuê, thật tôi tìm không ra. Mạc-mậu-Hiệp tới thời mất nước, nên mới hoàn dám vô đó, bạc đãi một vị thượng tướng như Thống-chế Bùi-văn-Khuê vậy.

Tôi muốn cầy Tướng quân một điều.

Hễ bây giờ, có Công-tử Bùi-văn-Các ở làm tin tôi không còn gì nữa mà ngại nữa rằng Thống-chế và Tướng quân muốn trả nang. Vậy tôi hứa sẽ thuận với ái Gia-viên. Nhưng ôi người lại, Thống-chế Bùi-văn-Khuê và Tướng quân, ở ải đó chỉ có và muốn quân phòng thủ, rồi binh Mạc kéo đến đánh thì nguy, vì đây ở Gia-viên cũng khá xa, tôi có tiếp cứu, thì tiếp cũng không kịp. Tôi muốn Tướng-quân về nói lại với Thống-chế Bùi-văn-Khuê, nên bỏ ải Gia-viên đến đây. Ở với tôi, Thống-chế và gia-quyến Thống-chế không sợ gì binh Mạc khuấy rối nữa.

Võ-phi-Long, nghe Trịnh-Tùng nói, hiểu ý liền, bèn trả lời.

— Chúa-công nói vậy cho lẽ nào Chúa-công không biết rằng ải Gia-viên mà có Thống-chế Bùi-văn-Khuê và tiểu-tướng gửi, thì binh Mạc có muốn lấy cũng phải lâu ngày chay thôi. Dầu sao cũng vậy Chúa-công đã có lòng lo giùm, tiểu-tướng xin cảm ơn. Ước chi Chúa-công giúp cho một muôn binh để chống tôi giữ ải Gia-viên thì quí lắm. Tiểu-tướng xin lấy danh dự mà thề rằng, ngày nào Chúa-công cần dùng thì tiểu tướng sẽ cố dụng tấc lưỡi, thuyết khách cho Thống-chế Bùi-văn-Khuê giúp sức.

Trịnh-Tùng nghe biết Võ-phi-Long thừa cơ hội xin binh, song vì mới là binh minh đông, hai là vì muốn được lòng hai viên tướng giỏi của nhà Mạc nên chịu liền.

Sáng hôm sau, Võ-phi-Long vào bái dinh từ giả Thân-tiền Nữ-vương và Công-tử Bùi-văn-Các. Chàng cần dặn Thân-tiền Nữ-vương đó mọi việc, về Công-tử Bùi-văn-Các, ra từ giả Trịnh-Tùng với chư-tướng rồi về ải Gia-viên.

Võ-phi-Long một người một ngựa đi thẳng thét hơn ngày đường ới ải Gia-viên.

Bùi-văn-Khuê, nóng lòng biết việc chàng đi thuyết khách với Trịnh-Tùng ra sao, và cũng nóng lòng vì không biết binh nhà Mạc kéo đến đánh mình bữa nào, nên ngày đêm ăn ngủ không được, bữa nào cũng ngóng đợi Võ-phi-Long về.

Chưng thấy dạng con ngựa bạch của chàng xa xa, chạy như bay đến ải, để lại đàng sau một làn bụi cát, thấy dạng Võ-phi-Long, Thống-chế Bùi-văn-Khuê mừng, Võ-phi-Long về đến nơi chưa kịp cột ngựa, cởi giáp, Bùi-văn-Khuê đã hỏi:

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
[illegible] Rue Lucien Mossard — SAIGON

[illegible] EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khoi, xin dùng :
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo đúng tờ dấy hiệu.

RẤT THÂN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hàng bao-chế tây

BANQUE DE L'INDOCHINE
PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

Capital versé 120.000.000 Francs
Réserves au 31 12-30 116.568.454 Frs.

SIÈGE SOCIAL
96, Rue Richelieu
PARIS

Adresse Télégraphique : INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMÉA
—PÉKIN—	THANH-HOA	
SHANGHAI	—HUÉ—	PAPEETE
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPINH	PONDICHÉRY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	—VINH—	

Correspondants dans le monde entier
Traite toutes Opérations de Banque
SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO
HÃY NHÌN CÁI KÝ TÊN : MIDY

SANTAL MIDY
(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bình *đau tau*, mới củ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lồn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU
MORRHUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-ON SA BÓ-TÓ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỉ uống khỏi nhôm.
Nó là một vị thuốc hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tốn.*

Mua chỉ trừ tại đường Vivienne Paris, mấy bài số 8.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc lỗ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do
Mật uế và Đờm dãi
sinh ra, nghĩa là
các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhìn kỹ tên hiệu
G. ROCHER, Bào chế chuyên môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PI-LUIN LỚ PANH KÔ
(PILULES PINK)
RẤT THÂN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ TIÊU MỘT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và thấm nhuận các cân tấy ; thuốc nầy làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dày chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bình thiếu-máu, bình phiền-muộn, bình gầy-mòn, các bình lơi thì lớn sẽ và bình trở về già, bình đau bao-tử, bình nhức đầu, bình cần lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bao-chế tây

Liêu trai chí dị

Chuyện chàng Bạch-vu-Ngọc

Ngô thanh-An, họ hành giả, cả quận đều biết danh ; có quan Thái-Sử họ Các, thấy văn sắc chàng thì thường hay khen ngợi rằng : « Cô tài như Ngô-Sanh vậy không lẽ mà nghèo hèn mãi cho đến già sao ? » Bèn cậy người quen biết nói với chàng rằng, « Nếu Thanh-An gắng công phấn chí mà bước lên được thang mây, thì ta sẽ cho con gái ta nâng khăn sửa trắp cho chàng vậy. »

Nguyên quan Thái-Sử nầy có một người con gái xinh đẹp vô cùng; Ngô-Sanh nghe nói thì mừng lắm, và cũng kể chắc cho mình khoa nầy chắc đậu.

Chàng đề khoa ấy chàng ta lại rớt, bèn khiến người đến nói với quan Thái-Sử rằng : « Cuộc giàu sang lẽ ắt phải có, nhưng không biết sớm hay muộn đó mà thôi, vậy xin đợi tới ba năm, như chẳng nên thì sẽ gả cho nơi khác »

Từ đó chàng lại càng khổ tâm khắc chí, đêm ngày đèn sách chăng rời.

Một đêm kia trời trong trăng tỏ, có một viên Tu-Tài ghé thăm, mặt trắng mà râu thưa, lưng eo mông tay dài ; Ngô-Sanh không biết là ai, bèn hỏi tuâm lai tích ; Người ấy nói mình họ Bạch tên Vu-Ngọc.

Ngồi lại chuyện vãng một hồi, mới hay người ấy họa hành sâu rộng, trong lòng rất đẹp, bèn cầm ở đó nghỉ ngơi.

Trời vừa sang ra, Bạch từ giã muốn đi, Ngô ân cần dặn Bạch, hễ có đi ngang qua nhà thì xin ghé lại trò chuyện mà chơi. Bạch thấy Ngô ân cần lắm vậy thì cảm tình Ngô, nên nói với Ngô, xin ở nhờ đó mà học ; kỳ hẹn nhau rồi mới từ biệt ra đi.

Đến ngày ấy thì có một tên đầy-tớ đem đồ đạt tới trước, một chấp sau rồi Bạch mới tới. cõi con tuấn-mã như rồng. Ngô dọn dẹp nhà cửa cho Bạch ở, Bạch liền khiến tên đầy-tớ dắc con ngựa đem đi, rồi ở chung với Ngô, sớm tối trò chuyện với nhau lấy làm tương đắc. Ngô thấy những sách của Bạch đọc, đều không phải là sách của mình thường thấy, thiệt là lạ hẳn với các sách học ở trong đời. Ngô lấy làm lạ bèn hỏi thăm Bạch thì Bạch cười mà nói rằng : « Học-trò ai có chi nấy, tôi không phải là người trong đám công-danh đâu. »

Mỗi đêm Bạch thường rủ Ngô uống rượu, lại trao cho Ngô một cuốn sách, trong ấy đều dạy về việc luyện đơn, có nhiều chỗ không hiểu được, nên Ngô làm biên đọc bên bờ đẹp lại do, chàng hề coi tới.

Bữa khác Bạch lại nói với Ngô rằng : « Cuốn sách tôi trao cho anh hôm nọ đó, là cái yếu-đạo của Huỳnh-Đình, là cái nết thang của người Tiên vậy. »

Ngô cười rằng : « Tôi mà gặp muôn đây, không phải là việc ấy ; nuông chi kẻ muốn tu tiên tôi cái đều tình-duyên phải dứt muôn đều tư-tưởng cũng phải bỏ hết, mà nay tôi đương có bịnh, không làm được. »

Bạch hỏi vì bởi cớ gì, Ngô nói mình lo vì không con nối hậu. Bạch lại hỏi : « Vậy sao anh không cưới vợ ? »

Ngô lại cười rằng : « Quả-nhân có bịnh, quả-nhân nam sắc. »

Bạch cũng cười rằng : « Xin ngài cho nam tiêu sắc, chỗ nam ấy thế nào ? »

Ngô bèn đem việc mình muốn con gái của quan Thái-Sử, và quan Thái-Sử cũng hứa gả mình vậy vậy. . . đầu đuôi tỏ hết thiệt tình cho Bạch nghe.

Bạch nghi nàng ấy vị tất là thiệt đẹp.

Ngô nói : « Ấy là xa gần đều biết hết, cho không phải là con mắt tôi chỗ thấy hẹp hòi đâu. »

Bạch cười chúm-chím rồi thôi, bỏ qua việc ấy không nói tới nữa.

Qua bữa sau, Bạch bèn sắm sửa hành lý, tính từ biệt Ngô mà đi. Ngô nghe nói mặt buồn dau dau, ý chẳng nở lìa Bạch. Nương Bạch cũng cư khiến người đông-tử quảy gói đi trước, con hai người thì đương đó chuyện trò quyến luyến với nhau, trong giây phút thấy có một con ve xanh, vừa kêu vừa bay xuống đậu tại nơi bàn ăn.

Bạch liền từ giã Ngô rằng : « Xe đã gần rồi, xin tạm biệt nhau, nếu có nhớ tôi, thì xin hãy quét chỗ giường tôi mà nằm. » Ngô còn muốn hỏi nữa, chẳng để vừa mới nhắy mắt thì thấy Bạch nhỏ lại còn bằng ngón tay, nhảy lên lưng con ve rồi bay thẳng lên mây. Chừng ấy Ngô mới biết Bạch là người phi thường, sửng sốt hồi lâu, lấy làm bực rực.

Cách ít ngày, nhằm lúc mưa gió lai rai, Ngô buồn lòng nhớ Bạch, dom lại chỗ cũ của Bạch nằm, thấy chuộc cần giấy xấu dây, bèn quét trước sạch sẽ, rồi trải chiếu mà nằm. Chừng bao lâu, bỗng thấy tên gia-đồng đến mời. Ngô hớn hở đi theo, bỗng thấy có con chim phụng đậu đó, tên gia-đồng bèn nói với Ngô rằng : « Đường lối khó đi, hãy cởi con chim nầy cho đỡ cẩn. »

Ngô sợ nhỏ lắm, chở mình không nổi. Gia-đồng nói : « Hãy cởi thử coi. » Ngô nghe lời, bèn lên lưng chim phụng, le ra khỏi lên ngồi rồi thì thấy rộng lớn hãy còn đư chỗ, tên gia-đồng cũng ngồi theo sau đuôi ; bỗng nghe một cái vù, thì đã bay bổng lên trên không.

Chàng mấy hồi, thấy một chỗ cửa son, tên gia-đồng xuống trước, rồi cùng đỡ Ngô xuống. Ngô hỏi : « Chỗ nầy là chỗ gì ? »

Tên gia-đồng nói : « Ấy là cửa trời đó. »

Một bên cửa thấy có con cọp rất lớn đương nằm tại đó. Ngô thất kinh, tên gia-đồng đem mình che ân con cọp cho Ngô đi qua. Thấy nơi nơi phong-cảnh đều khác với Thế-gian xa lắm. Tên gia-đồng lại dắc Ngô đi vào cung Quảng-hàng (*tức là cung Trăng*) thấy đương sẵn đều tôi bằng thủy-tinh, đi trên mặt-kiến, có hai cây quế lớn cả ôm ; hơi hoa thơm nựt mũi, lầu đài cửa sổ đều son son, thấy những mỹ-nhân ra vào, đung-đưa thanh tú, dưới thế chẳng có ai bằng.

(Mai tiếp).

Chocolat NESTLÉ

Chẳng những là đồ để tráng miệng quí, mà nó cũng là một món ăn bổ khoẻ.

Chocolat *NESTLÉ*

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :

NHỨC ĐẦU

BỆNH CẢM

BỆNH GHÍP

CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU

"USINES DU RHONE"

mới là được thuốc bảo chế tinh xảo và công hiệu

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỐN NẠT DANH PHÁP

Dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)

và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả

QUẢNG-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP : SAIGON 26, đường Chaignea

Chi nhánh ở tại Hanoi 58 Đại lộ Francis Garnier.

Muốn dự dề
Lập tư bổn
Muốn có sẵng vốn
cho con cái lúc đôi bạn
Muốn dề dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM :
Vé 1.000 đồng. — trả mỗi tháng 8 đồng.
Vé 500 đồng. — trả mỗi tháng 4 đồng.
Vé 250 đồng. — trả mỗi tháng 2 đồng.

Đặng dự vào.
1° — Cuộc rút số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.
2° — Cuộc chia 1/5 tiền lời của Hội, sau khi đóng đủ 2 năm.

Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quảng lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt

NÀY THUỐC CHỨ DANH

CHỮA BỆNH

ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bịnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần, điều nhất dễ chữa bịnh tê-thấp, bịnh đau ngang, thất lưng, bịnh nhức xương, bịnh sưng nốt ca. Lại còn là thuốc tiểu đục, hay vàng, hay mầu cơ chất vơi thì mỗi ngày THUỐC VIÊN FOSTER ăn vô sẽ thấy. THUỐC VIÊN FOSTER thì không những là thuốc hiệu nhiệm, mà mình lại thấy khoan khoái, nhẹ-nhàng dễ làm việc. Các bà khó-sanh, huyết-mạch không điều hòa ngày ngất, mỗi tháng mỗi sơi vài cái THUỐC VIÊN FOSTER.

Mỗi Hộp 8$50 — PILULES FOSTER — Hộp Hộp 14$85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại ... H. BINAC, ... 28 ... Frédéric ... PARIS

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN

THỬ TIẾT BỆNH NỰA — NHỨC LAO TIT ĐỘ V. V.

TA LOC

Máu ta bằng thuốc

SAN-SỞ-PA-RAY

PA-RI-DI-EN-NỞ

(Saison à Paris)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại khắp các hàng hóa-chế tây

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne PARIS

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT

CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Qui Ông qui bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ, khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Qui ông, qui bà hay ưa chua xót, nhứt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới dậy lưỡi đóng trắng, hơi thở hôi thối thối miệng, sinh bụng không? Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bứt bựa đa, buồn nửa, khi thở than đa khi thì bồn không? Có đau mỏi ac đau bụng, có mỏi mét nhọc, thở hão tiếu, ban đêm tức tưởi, chiêm bao nhiều không được chăng? *Phải nhớ trong trí rằng; thuốc bột Poudres de Cock* là cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chậm nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tỉ vị hườn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực nào nó tiêu hóa cùng dễ, ngũ tăng lực phủ tim, dạ, óc, gan, thận, phế phủ được thông đong, tinh thần trang kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà ai ai cũng đều tỉ vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó dề mà trị bịnh ấy.

Thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiếc dề tàn trong có liêm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JUMONT*, tỉnh Nord.

GÂY MÓN

Thuốc

SIROP de DESCHIENS

có huyết bổ

Làm cho Sung túc máu mèo, ấy là một vị thuốc của các Lương-y trứ danh.

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ-BI-LỞ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phê) thuốc bột nhỏ pha vào nước lã.

Thiếu chất ở lá gan
Bịnh táo kết — Bịnh gầy mòn
Bịnh ngoài da. . . . . .
Bịnh ở các xứ nóng. . .

E. DEHAUSSY, là quan đốc tờ khoa vật lý, Y-sĩ nhân khoa cách-trí Nguyên làm dân cư các công việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66 Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÀNG BÁO CHẾ TÂY

Saigon : Pharmacies MUS, SOPPINE, BARBIHOUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE

Ở PARIS

các bà xin đẹp muốn giữ cho da mặt được mịn màng hoài thì dùng

CRÈME SIMON

Hết hiệu nghiệm, hợp theo vệ-sanh, giúp ích việc và dang nên dùng

Mỗi buổi sáng và chiều, khi rửa mặt rồi cần dương ước, thoa nó lên sẽ thấy hiệu nghiệm liền.

Qui bà không cần phải lựa thứ nào rửa, qui bà nên chọn một thứ đó mà thôi.

CRÈME SIMON

POUDRE SIMON

SAVON SIMON

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, trị

BÍNH TIÊM LA

Uống thế khỏi chích thuốc

Thuốc viên

SIGMARGYL

A Saigon : L. SARREAU, Pharmacie Normale, J. MUS, Pharmacie Centrale.

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG :

Nhức xương cốt, bịnh huyết mạch, dạ dày, ruột, thận, gan, da, lợn cợn có cát, đau lá lách

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ETAT

SEL VICHY-ETAT
PASTILLES VICHY-ETAT
COMPRIMES VICHY-ETAT

Điểm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối. Dùng hai hai viên khi ăn rồi thì dễ tiêu tang. Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG TÂM MỖ GIẢ MẠO, RẤT CHƯỚC